

Il prologo del carme 64 di Catullo

Il. I 1s.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἥ μυρι' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

Od. I 1s.

'Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, δς μάλα
πολλὰ ...

4 πολλὰ δ'... πάθεν ἄλγεα δν κατὰ θύμον

Lesches, *Ilias parua*, fr. 1,1s. Bernabé

'Ιλιον ὁείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
ἥς πέρι πόλλα πάθον Δαναοὶ θεράποντες Ἀρηος.

Verg. *Aen.* I 1

Arma uirumque cano, Troiae qui primus ab
oris
v. 8 Musa, mihi causas memora

[Dante, *Purg.* XIV 109s.

le donne e' cavalier, li affanni e li agi
che ne 'nvogliava amore e cortesia.]

L.Ariosto *OF* I 1,1-3

Le donne, i cavallier, l'arme, gli amori
... io canto,
che...

T.Tasso *GL* I 1,1s.

Canto l'arme pietose e 'l capitano
che...
2,9 O Musa...

[M. de Cervantes, *Don Quijote de la Mancha*, Prólogo
Desocupado lector...]

Callim. *Hec.* fr. 230,1 Pfeiffer (= 1,1 Hollis²)

Ἀκταίη τις ἔναιεν Ἐρεχθέος ἐν ποτε γουνῶι

Catull. 64,1-7

Peliaco quondam prognatae uertice *pinus*
dicuntur liquidas Neptuni nasse per undas
Phasidos ad fluctus et fines Aeeteos,
cum lecti iuuenes, Argiuae robora pubis,
auratam optantes Colchis auertere pellem
ausi sunt uada salsa *cita* decurrere *puppi*,
caerula uerrentes *abiegnis* aequora *palmis*.
5

[v. 1 ~ Eur. *Med.* 1-4

Εἴθ' ὄφελ' Ἀργοῦς κυανέας Συμπληγάδας, | μηδ' ἐν
νάπαισι Πελίου πεσεῖν ποτε | τμηθεῖσα πενκη...]

[v. 1 e 6-7 ~ Enn. *Medea* 206,1-5 Ribbeck³

Utinam ne in nemore Pelio securibus | caesae
accidissent *abiegnae* ad terram trabes, | neue in nauis
incohandi exordium | coepisset quae nunc nominatur
nomine | Argo, *quia Argui* ...

ann. 377s. Skutsch *Verrunt extemplo placidum mare:*

*marmore flauo | caeruleum spumat sale conferta rate
pulsum].*

[v. 3 ~ A.Rh. I 1-4 Da te sia l'inizio, Febo, a che io
ricordi le gesta | degli eroi antichi che attraverso le bocche
del Ponto e le rupi | Cianee, eseguendo i comandi di Pelia
(διὰ πέτρας | Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίαο) |
guidarono al vello d'oro Argo, la solida nave; II 1277s.
«Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ίκανομεν ἡδὲ ρέεθρα | Φάσιδος»]

Catull. 64,22s.

O *nimis optato* saeclorum tempore nati
heroes, saluete, deum genus!

ibid. 397-408

sed postquam tellus scelere est imbuta nefando
iustitiamque omnes cupida de mente fugarunt,
perfudere manus fraterno sanguine fratres,
destitit extinctos gnatus lugere parentes,
optauit genitor primaeui funera nati,
liber ut innuptae poteretur flore nouercae,
ignaro mater substernens se impia nato
impia non uerita est diuos scelerare penates.
omnia fanda nefanda malo permixta furore
iustificam nobis mentem auertere deorum.
quare nec talis dignantur uisere coetus,
nec se contingi patiuntur lumine claro.